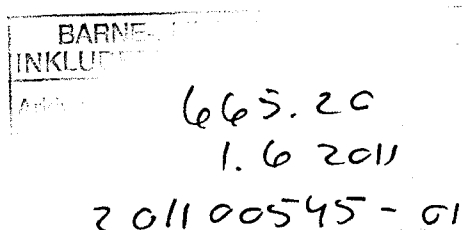




DET KONGELIGE  
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet  
Postboks 8036 Dep  
0030 OSLO



Deres ref.  
201100545-/GJOFJS

Vår ref.  
201101957- /AWO

Dato  
30.05.2011

### Høring - Utkast til ny lov om tidsparter - langtidsferieprodukter mv

Vi viser til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets brev av 1. mars 2011 med vedlegg.

Justisdepartementet har følgende merknader:

#### Lovteknikk:

I høringsnotatet punkt 3.2 drøftes spørsmålet om endringene bør gjennomføres ved en endringslov eller ved en ny lov som avløser den gjeldende loven. Justisdepartementet støtter forslaget fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet om å gjennomføre endringene i form av en ny lov. Selv om strukturen og oppbyggingen av den gjeldende tidspartloven og direktiv 2008/122/EF er relativt lik – og man slik sett kunne innpasset de nye bestemmelsene i den gjeldende loven – er endringene likevel av et slikt omfang og av en slik karakter at det må anses mest hensiktsmessig å gjennomføre endringene i form av en ny lov. Det vises i denne sammenhengen blant annet til at lovens virkeområde er foreslått utvidet til også å omfatte avtaler om langtidsferieprodukter og avtaler om videresalg og bytte, og at denne utvidelsen medfører et behov for innholdsmessige og språklige endringer i flere av lovens bestemmelser.

Under punkt 7.2 i høringsnotatet behandles spørsmålet om gjennomføringen av direktivet artikkel 3 vedrørende reklame. Barne-, likestillings- og

inkluderingsdepartementet drøfter særskilt om det er behov for å lovfeste regelen som følger av direktivet artikkel 3 nr. 2 i den nye loven, når markedsføringsloven § 3 første ledd allerede lovfester et generelt prinsipp om at all markedsføring skal utformes og presenteres slik at den tydelig fremstår som markedsføring. Justisdepartementet viser til at det ved utformingen av lovverk i utgangspunktet bør tilstrebes løsninger som motvirker dobbeltreguleringer og et utflytende lovverk. Samtidig vil pedagogiske hensyn og hensynet til en tydelig gjennomføring av direktivet måtte vektlegges. Når det gjelder direktivet artikkel 3, relaterer både nr. 2 og nr. 3 seg til hvilke opplysninger som skal gis forut for og under markedsførings- og salgsarrangementer. Siden direktivet artikkel 3 nr. 3 uansett må gjennomføres i den nye loven, og denne bestemmelsen henger så nært sammen med direktivet artikkel 3 nr. 2, foreslår Justisdepartementet at den nye loven også gis en bestemmelse som gjennomfører direktivet artikkel 3 nr. 2.

### Språkkravet:

I gjeldende lov om tidsparter er kravet i § 9 annet ledd til hvilke språk avtalen skal utarbeides på (språkkravet) ikke gjort gjeldende på Svalbard, jf. § 1 annet ledd. Språkkravet medfører plikt til å utarbeide tidspartavtaler på EØS-lands språk etter nærmere fastsatte retningslinjer.

I utkastet til ny lov foreslår Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet at denne unntaksregelen i virkeområdebestemmelsen § 1 annet ledd ikke videreføres. Departementets begrunnelse for ikke å videreføre unntaket er at unntaket fra språkkravet kan virke "kompliserende". Så vidt vi forstår, har Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet ikke foretatt noen nærmere vurdering av dette spørsmålet.

Vi er av den oppfatning at de samme argumenter som tilsa et unntak fra språkkravet ved forberedelsen av någjeldende lov om tidsparter, fortsatt er relevante. Svalbard ble unntatt fra virkeområdet da Norge sluttet seg til EØS-avtalen i 1992. Bakgrunnen var de særlige forhold som følger av Norges folkerettslige forpliktelser etter Svalbardtraktaten. Skulle regelverk som følger av Norges forpliktelser gjelde for øygruppen, måtte forholdet til de parter i Svalbardtraktaten som ikke er medlem i EØS-avtalen avklares på bakgrunn av prinsippet om ikke-diskriminering på de områder der dette prinsippet får anvendelse.

Vi tar ikke standpunkt til om bestemmelsen i någjeldende lov § 9 annet ledd, dersom denne gjøres gjeldende for Svalbard, vil være i strid med Svalbardtraktaten. Vi mener likevel at det uansett vil kunne være uheldig å innføre regler som tilgodeser borgere fra enkelte land i forhold til borgere fra de øvrige traktatland. Dette bør i så fall vurderes nøye, eventuelt i samråd med Utenriksdepartementet.

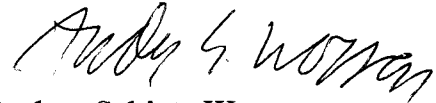
Vi ber derfor om at det blir vurdert om unntaket i gjeldende lov om tidsparter § 1 annet

ledd kan videreføres i den nye loven. Ta gjerne kontakt med Justisdepartementets Polaravdeling i denne anledning.

Med hilsen



Harald Aass  
fagdirektør



Anders Schiøtz Worren  
førstekonsulent